



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín III

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2021, č. j. MD-29398/2021-160/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 18. 5. 2021, č. j. MHMP 704295/2021. Magistrát zamítl žalobcovy námitky a potvrdil provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 22. 4. 2021.

II. Obsah žaloby

2. Žaloba obsahuje dvě skupiny žalobních bodů označených jako a) nerespektování odvolacích důvodů a b) nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů.
3. V první skupině žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy. Odkazuje na čtyři rozhodnutí blíže nekonkretizovaných správních orgánů, přičemž tvrdí,

Shodu s prvopisem potvrzuje X

že z nich vyplývá ustálenost praxe při posuzování podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Upozorňuje na zásadu legitimního očekávání a uvádí, že pokud jeden správní orgán rozhoduje výše uvedeným způsobem, není přiléhavé, aby správní orgán pouze v jiné místní příslušnosti rozhodoval odlišně. K podpoře svého tvrzení rozsáhle cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, z kterého dovozuje, že správní orgány se měly v průběhu řízení zabývat způsobilostí a formální správností jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

4. Druhá skupina žalobních námitek napadá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů v evidenci řidiče (*žalobce tak označuje konkrétní příkazové bloky – pozn. soudu*). Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že jediné důkazy, které může jako odvolací orgán posuzovat, jsou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Trvá na tom, že oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s původním rozhodnutím.
5. Dále žalobce obecně popsal povinné náležitosti příkazových bloků a k žalobě přiložil tři příkazové bloky, na kterých demonstruje jejich (bez)vadnost. Za nesprávný označuje závěr žalovaného, že přestupce dal svým podpisem souhlas s projednáním v příkazním řízení a správností takového rozhodnutí. Podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Na závěr žalobce napadá jednotlivé příkazové bloky, u kterých namítá totožné, obecně vymezené formální vady (nečitelnost, zkratkovitost, neúplnost) všech 11 kolonek jednotlivých příkazových bloků. Zkratkovitost vymezení přestupku na každém bloku je dle žalobce příčinou jeho nezpůsobilosti být podkladem pro záznam bodů, protože přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Konkrétně se podle žalobce jedná o bloky vydané dne 22. 4. 2021, 11. 9. 2020, 29. 10. 2019 a 15. 2. 2019.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že zhodnotil veškeré podklady obsažené ve správním spise v jejich vzájemné souvislosti a nikoli pouze jednostranně v neprospěch žalobce. Obstaraná oznámení o uložení pokuty příkazem jsou pro záznam bodů dostatečná a žalobci se je nepodařilo věrohodně zpochybnit. Během správního řízení nevznikla žádná pochybnost o tom, že ve všech případech zjištěných přestupků žalobce o nich bylo pravomocně rozhodnuto příkazem na místě nebo rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ve správním řízení. Žalovaný zkonstatoval, že všechna oznámení, na jejichž základě došlo k zápisu bodů, obsahují datum, čas, identifikační údaje přestupce, údaje k vozidlu, místo přestupku a popis jednání. Prvostupňový orgán jednotlivá oznámení oprávněně považoval za způsobilá pro záznam bodů.
8. Žalovaný uvádí, že z žalobcova odkazu na správní rozhodnutí jiných orgánů nevyplývá jak, proč a za jakých podmínek tyto orgány rozhodovaly. Navíc je toho názoru, že případný odlišný názor některých prvostupňových orgánů v řízení o námitkách pro něj není závazným, neboť žalovaný je nadřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu.

9. K namítaným vadám příkazových bloků žalovaný uvádí, že žalobce žádné příkazové bloky jako důkazy do spisového materiálu nezaložil a rozporuje důkazy, které nejsou součástí spisové dokumentace. Nadto žalovaný uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že toto námitkové schéma (tzv. typizované námitky) podává žalobcův zástupce v řadě dalších řízení o námitkách. Měněna jsou pouze data vydání rozhodnutí, ale rozporované příkazové bloky vykazují vždy naprosto stejné údajné vady.
10. K žalobcově námitce ohledně povinnosti vyžádat si příkazové bloky při zaznamenání bodů do evidence žalovaný uvádí, že žalobce nerozporuje v jednotlivých případech skutek jako takový, ale pouze administrativní nedokonalost příkazových bloků. V tomto směru dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV. Posouzení věci soudem

11. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce i žalovaný souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud nepovažoval za potřebné provést dokazování bloky, které žalobce k žalobě připojil. Předně je třeba uvést, že žalobce je jako důkaz výslovně nenavrhl k žádnému ze svých tvrzení. Zároveň se žádný z těchto bloků netýká projednávané věci a žalobce na nich dle žalobních tvrzení pouze demonstruje, že se v praxi lze setkat s vadně i bezvadně vyplněnými bloky. Tuto skutečnost považuje soud jednak za notorietu, jednak za nadbytečnou pro nyní posuzovanou věc.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Soud úvodem připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, pročež obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32). Žalobcovo odvolání i podaná žaloba jsou z velké části kompilátem obecných námitek a dlouhých citací z judikatury. Žalovaný se tudíž mohl s jeho námitkami vypořádat do jisté míry obecně, a ze stejného důvodu to nyní může učinit i soud.
14. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
15. Žaloba není důvodná.
16. Soud se nejprve zabýval namítaným „ignorováním“ předložených důkazů, návrhů a rozhodování jiných správních orgánů ze strany žalovaného. Žalobce neoznačuje, jaké konkrétní návrhy či důkazy měl žalovaný „ignorovat“.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v námitce proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 29. 4. 2021 uvedl, že si není vědom žádného skutku, který by mohl mít/měl za následek přičtení bodů. Dále požádal prvostupňový orgán, aby zajistil originální podklady, které sloužily pro provedení záznamů, aniž by uvedl jakoukoli argumentaci či předložil důkazy, které by prokazovaly jeho tvrzení o nutnosti dožádat konkrétní příkazní bloky. V tomto ohledu soud musí přisvědčit žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí (str. 4-5) a rovněž prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí (str. 3-4) řádně vypořádali s námitkou o nutnosti vyžádat si příkazní bloky ve věci žalobce. Žalobce nijak nevysvětluje, co ve své argumentaci opomněli.

18. Dále ze spisu vyplývá, že žalobce v odvolání poukazoval na zásadu předvídatelnosti správního rozhodování, přičemž obecně zmínil, že v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních Krajské úřady Moravskoslezského a Jihočeského kraje a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka. Žádná rozhodnutí však neoznačil a ani je k odvolání nepřiložil. Za takové situace není pochybením, že se žalovaný k uvedenému zcela obecnému odvolacímu tvrzení explicitně nevyjádřil. Není povinností správního orgánu reagovat na každou dílčí námitku, pokud proti tvrzení účastníka postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, bod 11 a judikatura tam citovaná). To žalovaný v nyní posuzované věci učinil.
19. Soud se navíc ztotožňuje s argumentací, že žalovaný nemůže být jako nadřízený orgán vázán správní praxí krajských úřadů při výkonu přenesené působnosti v oblasti silniční dopravy. Žalobce v žalobě odkazuje na čtyři rozhodnutí nekonkretizovaných správních orgánů, které k žalobě nepřikládá, nevymezuje jejich spojitost s projednávanou věcí, ale pouze tvrdí, že se v těchto případech správní orgány důsledně zabývaly jednotlivými bloky. Nelze souhlasit s žalobcovým závěrem, že ze dvou rozhodnutí (pravděpodobně) prvostupňových správních orgánů vyplývá ustálenost praxe. V tomto směru soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, ve kterém je za správní praxi zakládající legitimní očekávání označena pouze „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů“ (bod 81).
20. Žalobcův odkaz na rozsudek NSS č. j. 1 As 353/2018-52 není přiléhavý. Žalobce z něj nesprávně dovozuje, že správní orgány se mají v průběhu námitkového řízení automaticky zabývat způsobilostí a formální správností jednotlivých příkazových bloků. Tento závěr však vyvrací rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS, v němž uzavírá, že „jde vždy o konkrétní případy na půdorysu určitého skutkového stavu (konkrétní obsah daných oznámení o přestupku, konkrétní výhrady uplatněné žalobci v jejich námitkách, konkrétní jimi předložené či navržené důkazy, kterými brojili proti určitým zápisům bodů do registru)“ (bod 45). V některých případech NSS shledal, že bylo nezbytné, aby správní orgán příkazové bloky vyžádal, v jiných shledal, že v daných případech postačovalo posouzení námitky na základně oznámení o přestupcích.
21. Soud uzavírá, že z judikatury i příslušného právního předpisu plyne, že existence příkazového bloku (či jeho kopie) není podmínkou *sine qua non* pro provedení odpovídajícího bodového záznamu. Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro příkazní blok (samozřejmě mimo podpis přestupce). Správní orgán má povinnost vyžádat si příkazní bloky až v případě, že oznámení trpí samo o sobě závažnými nedostatky nebo pokud žalobce svými námitkami údaje obsažené v oznámení úspěšně zpochybnil [srov. § 123b odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů; a též rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 5 As 39/2010-82, č. 2145/2010 Sb. NSS, ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, a ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23]. V každé jednotlivé věci je nutné vzít v úvahu způsob, jakým žalobce uplatňuje své námitky (viz níže).
22. První okruh žalobních námitek není důvodný.
23. Ani druhá skupina námitek není důvodná.

24. Jak již soud uvedl výše, jsou žalobcem předložené příkazní bloky irelevantní, neboť nijak nesouvisí s projednávaným případem. Dva tyto bloky dle žalobce nesplňují zákonné požadavky, zatímco třetí blok je s nimi v souladu. Ani jeden však číselným označením neodpovídá příkazovým blokům v projednávané věci.
25. Žalobcova námitka ohledně neodpovědnosti přestupce za správnost rozhodnutí není důvodná. Žalovaný tvrzený argument v napadeném rozhodnutí nepoužil a judikatura navíc dospěla k závěru, že podpisem příkazního bloku přestupce vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku včetně jeho právní kvalifikace a s jeho projednáním v příkazním řízení, a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek příkazního řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24, bod 25).
26. K opětovné námitce o nezpůsobilosti oznámení jako podkladu pro záznam bodů, soud odkazuje na body 20 a 21 tohoto odůvodnění.
27. Konečně, k žalobním námitkám zpochybňujícím způsobilost podkladů (příkazních bloků) pro záznam bodů, soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, v němž se NSS zabýval obdobným případem, v němž mj. žalobce zastupoval stejný zástupce a ve kterém byly vzneseny zcela totožné žalobní body jako v projednávané věci. NSS konstatoval, že: *„Stěžovatel [...] rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou typizované a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce ob stojí. [...] Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není“* (bod 13 a 16).
28. S výše uvedeným se zdejší soud ztotožňuje a pouze dodává, že o typizovanosti žalobních námitek svědčí ostatně i to, že žalobce příkazové bloky v žalobě označuje ve dvou případech chybným datem vydání (11. 9. 2020 vs. 11. 4. 2020, 29. 10. 2019 vs. 28. 10. 2019).
29. Soud neshledal důvod, proč by se měl jakkoliv odchýlit od závěru NSS ve výše uvedeném rozsudku. Žalobce jednotlivé příkazové bloky napadal pouze formálně, neboť všechny výtky vůči všem blokům jsou zcela totožné. Jinými slovy žalobce nereagoval na konkrétní podobu sporného bloku, případná pochybení správního orgánu nikterak neindividualizoval a ani příkazové bloky k žalobě nedoložil. Soud tak pochybuje o tom, že tyto námitky jakkoliv vycházejí z reálné podoby jednotlivých bloků. Veškeré žalobcovy námitky tak zůstaly v obecné rovině, nezaložily důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení a z tohoto důvodu nebylo třeba žádat doložení konkrétních příkazových bloků.

V. Závěr a náklady řízení

30. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. března 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu